

(Hekayə)

Gecə saat on ikiydi.

Mitya Kuldarov coşğulu, saçları pırtlaşdırılmış halda tələm-tələsik valideynlərinin yaşadığı mənzilə gəldi, sonra tez otaqbaotaq gəzdi. Valideynləri yatmağa hazırlaşmışdılar. Bacısı çarpayısında uzanmışdı və oxuduğu romanın axıncı səhifəsindəydi. Gimnazist qardaşlarına yuxudaydılar.

– Hardan gəlirsən? – valideynləri təəccübləndilər. – Nə olub?

– Heç bilirsiniz nə olub?! Gözlənilməz oldu! Yaman gözlənilməz oldu! Bu heç... ağlabatan deyil!

Mitya qəhqəhə çəkərək xoşbəxtlikdən duruş gətirə bilmirmiş kimi kresloya çökdü.

– Bu, inanılmaz bir şey! Heç təsəvvür etməsiz! Gör e...

Bacısı çarpayısından sıçradı və ədyalı çiyninə atıb, tez qardaşına yaxınlaşdı. Gimnazistlər də oyandılar.

– Noolub sənə? Tanınmaz olubsan!

– Sevincdəndi, anacan! İndi mənə bütün Rusiya tanıyır! Rusiya! Əvvəl bu dünyada kollec registراتoru Dmitriy Kuldarov kimi tək sən tanıyırdınız mənə, indi haqqımda bütün Rusiya bilir! Anacan! Ay, Allaaah!

Mitya yerindən sıçrayıb, otaqbaotaq yüyürüb yenidən oturdu.

– Axı noolub, desənə? Danış görək!

– Siz qəribəsiniz, qəzet oxumursuz, aşkarlıq nədir bilmirsiniz, qəzetlərdə elə maraqlı şeylərdən yazırlar ki! Nə baş verdisə, dərhal yazırlar! Mən necə də xoşbəxtəm! Ay, Allah! Qəzetlərdə ancaq məşhurlardan yazırlar, birdən-birə mənim haqqımda da!

– Həqiqii? Harda?

Atasının rəngi qaçdı. Anası divardakı surətə baxıb xaç çəkdi. Gimnazist qardaşlar otağa yataq geyimlərində sığrayıb, böyük qardaşlarına yaxınlaşdılar.

– Bəli-bəli! Haqqımda yazıblar! İndi mənim

Anton Pavloviç Çexov

baremə bütün Rusiya bilir! Hə, anacan, bu qəzet nömrəsini xatirə kimi saxlayın! Aradabir oxuyacağıq! Bir baxın!

Mitya qəzeti cibindən çıxarıb, atasına uzatdı və göy karandaşla dairələnmiş yeri barmağıyla göstərdi.

– Oxuyun!

Ata eynəyini taxdı.

– Oxuyun da!

Ana surətə baxıb, yenidən xaç çəkdi. Ata boğazını arıtlayıb, oxumağa başladı:

– “29 dekabr, gecə saat 11-də, kollec registراتoru Dmitriy Kuldarov...

– Bir baxın, baxın! Ardı!

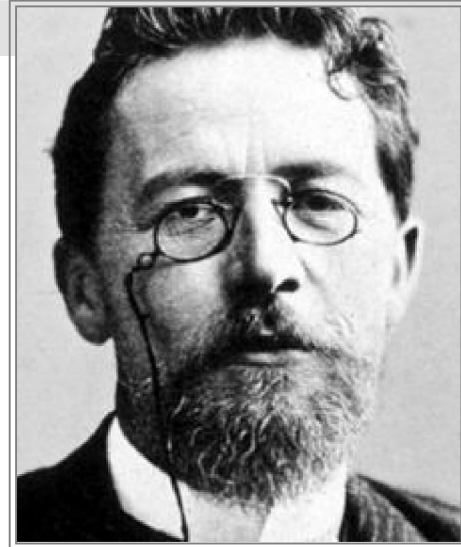
– ...kollec registراتoru Dmitriy Kuldarov, Kozi-xinin kiçik Bronnidakı pivəxanasından sərxoş vəziyyətdə çıxarkən...

Sevinc

– O mənəm, Semyon Petroviçləyəm... Dəqiq-lyilə yazılıb ha! Davam edin! Sonra, sonra! Dinləyin!

– ...sərxoş vəziyyətdə çıxarkən sürüşmüş və orada dayanmış Yuxnovski qəzasındakı Durikin kəndindən olan İvan Drotovun atının altına yixilmişdir. Hürkmüş at, Kuldarovun üstündən adlayaraq və içərisində ikinci gildiya dərəcəli moskvalı tacir Stepan Lukov olan xizəyi onun üzərindən dartmış, küçə boyu bərk çapmış və nəhayət, at süpürgeçilər tərəfindən saxlanmışdır. Kuldarov huşsuz vəziyyətdə əvvəl polis bölməsinə aparılıb və həkim tərəfindən müayinə olunmuşdur. Peysərindən aldığı zərbə...

Səhifəni hazırladı: Tural Turan

– Mənim qoşquya çırpılmağımı deyir, ata, baxın.

– Oxuyun! Ardını oxuyun!

– ...Peysərindən aldığı zərbə yüngül hesab edilmişdir. Hadisə barədə protokol tərtib edilmişdir. Zərərçəkmiş şəxsə tibbi yardım göstərilmişdir...”

– Boynumun ardını soyuq suyla islatmağı məsləhət gördülər. Oxuduz? Həə? İş də elə orasındadı da!.. Bütün Rusiyaya yayıldı! Verin bura!

Mitya qəzeti qamarlayıb qatladı və cibinə dürtüdü.

– Makarovgilə qaçım, onlara göstərməcəm... Sonra hələ İvanitskigilə göstərmək var, sonra Natalya İvanovnaya, Anisim Vasilyeviçə... Mən qaçdım! Salamət qalın!

Mitya kokardalı furajkasını geyib, şadyanalıq və sevinc içində küçəyə qaçdı.